

Recenzia: Žilinskí fotografi vystavujú v Bratislave

08.07.2008

V originálnych priestoroch známej bratislavskej galérie Michalský dvor RKS zahájili 26. júna výstavu skupiny siedmich žilinských fotografov, ktorí v súčasnosti tvoria zoskupenie nazvané (ne)náhodne Lux Collegium. Jeho založenie inicioval fotograf Vlado Bača, ku ktorému sa pridali Richard Köhler, Miroslav Pfliegel, Juraj Rek a Milan Veliký. V tomto roku do združenia pribudli Ladislav Čierny a Štefan Zvarík.

Ladné ženské telá v pruhovanom svetle, zastavené v určitej póze sa na fotografiách Vlada Baču približujú dokonalosti zo sveta reklamy, kde už dlhé roky úspešne pôsobí. Akoby presunul svoju pozornosť večnej krásy prírody na pominuteľnú krásu ľudí. Je to možno len jediná sekunda v živote, keď sa človek zatvári a pozrie určitým spôsobom a tú treba vystihnúť.

V portrétoch anonymných a pritom neprehliadateľných ľudských typov, kde vrásky nepôsobia ako hendikep, ale majú vlastnú krásu odžitého času, sa odráža chlapčenská hravosť a bezprostrednosť pohľadu Richarda Köhlera.

Miroslav Pfliegel, ktorý žije v skutočnej realite svojho povolania, a veľmi dobre pozná fotografiu e minulé i súčasné, sa vo svojej tvorbe akoby uzavrel do takmer abstraktných obrazov vlastných predstáv. Štylizovaním skutočnosti, toho, čo môže vidieť každý, vytvára nepreniknuteľný závoj vlastného, tak trochu záhadného priestoru.

Rovnako aj Milan Velký pracuje s počítačom upravovanou fotografiou – ale jeho obrazy sú celkom čitateľné. Necháva vyniknúť výtvarnú štylizáciu, ktorá pripomína filmové pohľady robotov. Jeho podanie mestského prostredia vyznieva trochu neosobne, ale pritom celkom konkrétne a reálne.

Vo fotkách Juraja Reka sa pred nami roztvára tradičný pohľad do krajiny, ktorej inšpirácia je nekonečná, tak ako zvlnené lány polí. Sú to asi nespočítateľné kilometre, ktoré prejde fotograf krajinou aby ju zastavil a zatavil na svoj obraz.

Na druhej strane, v akosi kontraposte sa pred nami roztvárajú krajiny plné neuveriteľných tvarov morských mušlí, zvláštne poprepletané obrazy niečoho neskutočného, čo vo svojich víziách vytvára Ladislav Čierny. Opäť je to manipulácia s obrazom, ktorá akoby zahaľovala i odkývala to, čo je pre autora podstatné.

Posledný autor, zo siedmich členov Lux Collegium, Štefan Zvarík svoje fotografie pravdepodobne najvýraznejšie približuje civilnému životu. Je to azda len okamih, keď sa okolo neho ktosi presúva v priestore a čase, ale i to je dosť na to, aby ho zastavil a znehybnil do určitého, presne pomenovaného výrazu či pomyselného príbehu.

Týchto sedem mužov spája jasná defiícia slova kolégium, ktoré tvorí časť názvu ich (ne)formálneho, (ne)náhodného a otvoreného zoskupenia. Už od dôb antiky tento výraz opisoval združenie osôb spoločných záujmov. A tým svetlým bodom, ktorý ich cesty spojil, je obrazne povedané, dnes už takmer zabudnutá, tmavá komora. Prepojenie siedmich fotografov a ich tvorby v Lux Collegium, tvorby, ktorá sa u každého autora orientuje na niečo iné a vzniká i vyniká inou technikou, nám dáva možnosť nahliadnuť do sveta videného spoza fotoaparátu. To čo je na tvorbe a jej prezentácii fotografov Lux Collegium asi to najpútavejšie, je práve šanca, ktorú dávajú spolu – vidia rozdielnym spôsobom a napriek tomu vedia spojiť svoje schopnosti, úsilie i primerané nadšenie, do konkrétnej podoby vzájomnej spolupráce. Nadväzujú na skutočne bohatú tradíciu fotografov v Žiline, ale žijú v jej prítomnosti, a idú bezprostredne vlastnou cestou. Výstavu si spolu s Bratislavčanmi môžu prezrieť návštevníci nášho hlavného mesta až do 27. júla.